

Finantsministeren, men Grunden var, at Sagen ikke blev antagen at være tilstrækkelig oplyst. Medens nogle Medlemmer ansaa det for klart, at Andragernes Paaastand var velgrundet, ansaa Flertallet yderligere Oplysninger for nødvendige, og Ordføreren udtalte, at Udvalget ingenlunde havde villet udtale den Mening, at man fuldstændig burde aflaa Andragendet.

De nuværende Andragere have saaledes nu tilveiebragt dels en Afskrift af den i Anledning af det tidligere Andragende nedsatte Kommissions Protokol, dels forskellige Tingsvidner, dels endelig et Skjøn af Statsraad Steenstrup og Professor Schjødt, tilligemed flere Oplysninger, paa Basis af hvilke de have fornyet deres Andragende til Finantsministeriet om Godtgjørelse. Det er ikke Andragernes Skyld, at de først nu have kunnet komme til Ende med deres Bevisførelse; men Sagen er blevet opholdt, dels fordi Skjønsmændene brugte lang Tid til deres Undersøgelse, dels fordi Kammeradvokaten modsatte sig Sagens Oplysning ved Skjøn, saa at de maatte gaa til Højesteret, der forkastede Kammeradvokatens Indsigelser som ugrundede. Med Andragendet følger som Bilag det Andragende, som har været indgivet til Finantsministeriet, og som er omdelt til Rigsdagens Medlemmer. Paa Andragendet til Finantsministeriet har dette under 25de April d. A. svaret: I Anledning af det af Hr. Advokaten til Finantsministeriet indgivne Andragende, hvori Sarnvesoged Kløborg med flere, som forhenværende Forpagtere af Østerskifferiet i Limfjorden, paany anholde om, i Henhold til Auktionskonditionerens § 10 at erholde Godtgjørelse for de af dem foretagne Forbedringer af Østerskifferiet i bemeldte Fjord, skal man herved tjenstligst meddele Dem til videre Beskjendtgjørelse for Andragerne, at Ministeriet ikke efter det Oplyste kan anerkjende, at Forpagterne have noget Retsskrav paa i Henhold til fornævnte Paragraf i Auktionskonditionerne at erholde Godtgjørelse for foretagne Forbedringer ved Østerskifferiet, og at man heller ikke skjønner, at der er oplyst saadant Billighedskrav, som kunde give Finantsministeriet Anledning til at foretage videre Skridt i Sagen.

Udvalget kan ikke erkjende, at Andragerne kunne gjøre noget Retsskrav gjældende mod Statskassen i Anledning af de af dem angivne Foranstaltninger til Fremme af Østerskaalen, og kan derfor ikke af den Grund anbefale Andragendet. Men da Udvalget ikke vil benegte, at Foranstaltninger ere foretagne i dette Diemed af Andragerne og have forarsaget dem Bekostninger, synes Billighed efter de givne Forhold at tale for, at der ydes dem nogen Anerkjendelse herfor, og Udvalget foreslaar saaledes Sagen henvist til Finantsministeren.

58. Andragende fra forhenværende Rancellist under Krigsministeriet B. C. F. Söcken-dorff, (indbragt den 26de April 1879 af Folkethingetsmanden for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, Bille.) Andrageren anmoder om „Rigsdagens Hjælp til at erholde Vresopremsning o: Gjenerholdelsen af hans Pension 417 Kr. 39 Ore.“

I Foraaret f. A. blev Andrageren anmodet af en Lømmersvend Fritz Sanger heraf Staden om at udfylde et Schema for ham til en Understøttelsesforening. Andrageren havde ingen Betænkelse derved, da han var meget nye bekendt med hans Broder, som i enhver Henseende er en respektabel Mand. Paa Schemaet skulde der indføres et Vidnesbyrd for Ansøgeren, og Lømmersvenden bad nu Andrageren om at indføre et saadant Vidnesbyrd paa Lømmersvendt Peterdens Vegne, idet han forstikkede ham om Vedkommendes Beredvillighed i saa Henseende, og tilføiede at B. ikke var meget for at bruge Pennen. Andrageren var godmodig eller taabelig nok til at gjøre det, idet han troede at have en ærlig Mand for sig, men dette viste sig siden ikke at være Tilfældet, idet Lømmersvenden Sanger flere Gange har været straffet, hvad Andrageren ikke vidste. For denne Handling blev Andrageren idømt 2 Gange 5 Dages Fængsel paa Band og Brød, hvilken Straf han har udtæet i Form af 40 Dages simpel Fængsel. En Ansøgning til vedkommende Autoritet om Benaadning blev afflaaet, og derfor henvender han sig nu til Rigsdagen, idet han fremhæver, at han var aldeles uvidende om, at det var en straffet Person, som han skrev for, at han aldeles ikke har modtaget noget Vederlag, at Lømmersvendt B. Petersen ogsaa troede om Sanger, at han var en ærlig Mand, og derfor baade mundtligt og skriftligt har bedt Godet for Andrageren, at han paa Grund af et mindre regelmæssigt Liv og dettes sørgelige Følger saa godt som ikke vidste, hvilken ubesindig Handling han begik, samt at han lider af Svækkelse og af og til lider af Sigfald, saa at han ikke mere kan paatage sig fast Arbejde ved Pennen, som har været hans eneste Erhverv hidtil. Andrageren er snart 58 Aar, hans Husfru er 56 Aar, og i 30 Aar har han hidrægt til hendes eventuelle Pension. Ved den ham overgaaede Straf er Pensionsretten tabt. Andragendet er ledtaget af Vidnesbyrd fra Statsraad Bonsch, Statsraad B. A. Vorgen og Justitsraad Rasmussen, der alle ere enige i, at Andrageren er „et rejsindigt, arbeidsomt og særdeles tjenstvilligt Menneske, hvis hele Karakter maatte lade formode, at han ingenstunde med Bevidsthed kunde foretage sig noget Ulovligt,“ og de antage derfor ogsaa, at hans Handlemaade „alene finder sin Forklaring i en ganske befynderlig